ஈசாப்
கதைப் பாடல்கள்

முதல் பகுதி

குழந்தைக் கவிஞர்
அழ. வள்ளியப்பா

3 - JUN 1957
MADRAS

பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே சென்னை-1

முதற் பதிப்பு—ஜனவரி 1955

NBIL 4,24,24
As 2
PB 433
2-55

பதிப்புரிமை ஆசிரியருடையது

இப்புத்தகத்திலுள்ள பாடல்களை மாணவ மாணவிகள் பள்ளிக்கூடங்களிலும், பொது மேடைகளிலும் உபயோகப்படுத்தலாம். ஆசிரியரின் அனுமதி தேவையில்லை.

இப்பாடல்களைப் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களிலும், மற்றப் புத்தகங்களிலும் சேர்க்க விரும்புவோர் ஆசிரியரின் அனுமதி பெறவேண்டும்.

66770
56C25

Printed at the Asian Printers, Madras-5.

3 - JUN 1957

பதிப்புரை

நரியும் திராட்சையும், ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும், சிங்கமும் சுண்டெலியும் என்ற கதைகளெல்லாம் உங்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். இந்தக் கதைகளைக் கூறியவர் யார் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அவர்தாம் **ஈசாப்.**

ஈசாப் கூறிய கதைகள் நூற்றுக் கணக்கில் உள்ளன. அவரது கதைகளில் மிருகங்கள், பட்சிகள் யாவும் பேசுகின்றன. அவற்றின் பேச்சுக்கள் நமக்குப் புத்தி புகட்டுகின்றன.

ஈசாப் கதைகளில் உள்ள பல அற்புதக் கருத்துக்களை அழகிய பாடல்களாக்கி 'பாலர் மலர்', 'பூஞ்சோலை' ஆகிய இரு பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத் தந்தார் **குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா** அவர்கள். அவர் எழுதிய பாடல்களில் சிலவற்றை இத்தொகுதியில் காணலாம். இதைத் தொடர்ந்து இன்னும் இரு தொகுதிகள் விரைவில் வெளிவரப் போகின்றன. இப்பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட அனுமதி தந்த ஆசிரியருக்கும் பத்திரிகையாளருக்கும் எங்கள் நன்றி.

சென்னை
5-1-'55

—க. அ. செல்லப்பா
அதிபர், பாரி நிலையம்

3-JUN

பாட்டும் பக்கமும்

குட்டிக்கதை மன்னன் ... 5

உதவியும் யோசனையும் 10

கோழி கண்ட வைரம் 13

அதிக ஆசை ... 15

இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரர் 17

சபையோர் தீர்ப்பு ... 20

நரிக்குத் தண்டனை ... 27

அழகுக் கொம்புகள் ... 30

வெள்ளைக் காக்கை ... 34

ஜாடித் தேன் ... 37

வித்தியாசம் ... 39

குருவியும் கருமியும் ... 41

சேவலின் கர்வம் ... 44

குரங்கின் குறும்பு ... 46

தாயின் தவறு ... 48

கழுதை நிழல் ... 51

தந்திர மகிமை ... 54

தண்டனை ... 58

கதை சொன்னவர் கதை ... 61

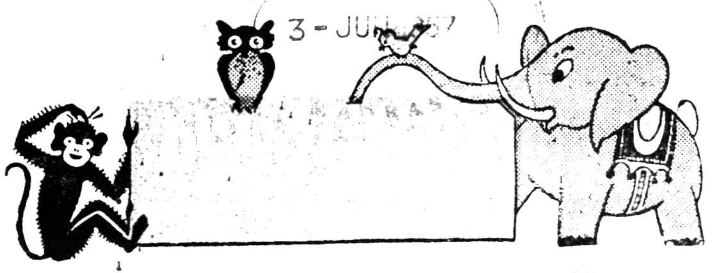

தெருவில் குழந்தைகள் ஆடிப்பாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்தார், ஒரு பெரியவர். உடனே, குழந்தைகள் கூட்டத்தில் புகுந்தார்; அவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாட ஆரம்பித்துவிட்டார்!

அச்சமயத்தில் அவ்வழியாக வந்தான், ஒருவன். அவன் ஒரு பெரியவர் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து குதித்து விளையாடும் காட்சியைக் கண்டான். உடனே, அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

"ஓய் பெரியவரே! உமக்கு என்ன வயதாகிறது! நீர் இப்படிக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு கும்மாளம் போடுகிறீரே! தராதரமே உமக்குத் தெரியவில்லையே!" என்று கேட்டான், அவன்.

உடனே, அந்தப் பெரியவர் சிரித்தார். சிரித்துக்கொண்டே அங்கிருந்த ஒரு வில்லை எடுத்தார். வில்லின் இரு நுனிகளுக்கும் இடையே கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றை (நாண்) அவிழ்த்தார். பிறகு, அதைக் கீழே போட்டுவிட்டு, அந்த மனிதனைப் பார்த்தார். பார்த்து,

"நண்பரே, இதோ இருக்கிறதே வில், இதை எப்போதும் கட்டியே வைத்திருந்தால், இது நன்றாக வேலை செய்யாது. அதாவது அம்பை எய்யும்போது இது நன்றாக வளைந்து கொடுக்காது; அதனால் அம்பும் வேகமாக நீண்ட தூரம் செல்லாது. சில சமயங்களில் முறிந்துகூடப் போய்விடலாம்! தேவையில்லாதபோது, கயிற்றை அவிழ்த்துவிட்டால்தான் வில் நன்றாக வேலை

செய்யும் ; அம்பும் வேகமாகச் செல்லும். வில்லைப் போல்தான் நாமும். எப்போதும் பெரியவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைப்பது நல்லதல்ல. கொஞ்ச நேரமாவது நாம் பெரியவர்கள் என்பதை மறந்து குழந்தைகளோடு குழந்தையாக இருந்தால் தான் நமக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது ; வாழ்க்கை திருப்தி யளிக்கிறது" என்றார்.

இதைக் கேட்டதும், அந்த மனிதனுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. பேசாமல், அவ்விடத்தைவிட்டு நழுவிவிட்டான் !

அந்தப் பெரியவர் இந்தமாதிரி எத்தனையோ உதாரணங்கள் காட்டியிருக்கிறார் ; எத்தனையோ குட்டிக் கதைகளைக் கூறியிருக்கிறார். அவர் கூறிய குட்டிக் கதைகள் ஒன்று, இரண்டா ? சுமார் 300-க்கு மேலிருக்கும். அந்தக் கதைகள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. கிறிஸ்தவ வேதமான பைபிளுக்கு அடுத்தபடியாக உலகில் அதிகமானவர்கள் படித்துவரும் கதைகள் அவருடைய கதைகள் தாம்! ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நீதியைக் கூறும் ; உயர்ந்த கருத்தை எடுத்துக் காட்டும்.

இப்போது, பத்திரிகைளிலும் புத்தகங்களிலும் நாம் பல கதைகளைப் படிக்கிறோம். ஆனால், அந்தப் பெரியவர் காலத்தில் பத்திரிகையும் இல்லை ; புத்தகமும் இல்லை. அவர் இதை எதிலுமே எழுதி வைக்கவில்லை. அப்படியானால், அவருடைய கதைகளை உலகிலுள்ளவர்கள் எப்படிப் படிக்க முடியும்?

அவர் தெருவிலே போய்க்கொண்டிருப்பார். அப்போது இருவர் சண்டைபோட்டுக் கொள்வார்கள். உடனே, அவர் சண்டை போடாமல் அவர்களைத் தடுப்பார் ; அங்கேயே, ஓர் அழகான கதையையும் கூறுவார். உடனே, அந்த இருவரின் கோபமும் பறந்துவிடும். சண்டை போட்டது தவறு என்று உணர்ந்து விடுவார்கள்.

இதேபோல் அவர் கதைகளைக் கூறிக் கூறி, நாட்டில் நடக்கும் கலகங்கள், சண்டைகள் முதலியவற்றையெல்லாம் அடக்கியிருக்கிறார்.

ஒரு சமயம், ஒரு பெரிய நகரத்தில் மக்கள் கலகம் செய்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்கிருந்த அரசனைப் பிடிக்கவில்லை. வேறு ஓர் அரசன் வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் கலகம் செய்தனர்.

அப்போது, அந்தப் பெரியவர் அங்கு சென்றார். அவரிடம் கலகக்காரர்கள், "எங்களுக்கு இந்த அரசர் வேண்டாம். வேறு யாராவது அரசராக வரட்டும்" என்றனர்.

உடனே, அந்தப் பெரியவர் அவர்களுக்கு ஒரு கதை சொன்னார்: ஒரு குளத்தில் சில தவளைகள் வசித்து வந்தன. அவைகள் தங்களுக்குள்ளேயே ஓர் அரசனைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்ப வில்லை. வெளியிலிருந்து யாராவது தங்களது அரசராக வரவேண்டும் என்று கடவுளை வேண்டின.

கடவுள் அவற்றின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஒரு நாரையை அரசனாக அனுப்பி வைத்தார். நாரை வந்ததும், அது ஒவ்வொரு தவளையாகப் பிடித்து விழுங்க ஆரம்பித்துவிட்டது! உடனே, அவை கடவுளிடம் திரும்பவும் முறையிட்டன. அப்போது கடவுள், 'உங்களுக்குள்ளேயே ஒரு தவளையை அரசனாகத் தேர்ந்தெடுக்காமல், வெளியிலிருந்து யாராவது அரசனாக வரவேண்டும் என்கிறீர்களே, அதன் கதி இதுதான்!' என்றார்.

—இந்தக் கதையை அவர் கூறியதுமே கலகக்காரர் உண்மையை உணர்ந்தனர். வேறு ஒருவரை அரசனாக்கி அவனால், நிலைமை மிகவும் மோசமாகிவிட்டால் என்ன செய்வது? ஆகையால், அவர்கள் கலகத்தை நிறுத்தி விட்டனர். சமாதானம் நிலவியது.

இப்படி அரசர்களுக்கும்,மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட பல விரோதங்களையெல்லாம், அவர் தம்முடைய குட்டிக்

கதைகளால் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார். அவ்வப்போது அவர் கூறிவந்த கதைகளை அவர் காலத்தில் இருந்தவர்களும், பின்னால் வந்தவர்களும் வாய்மொழியாகக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள்.

அவர் இந்தக் கதைகளை எந்த மொழியில் கூறி வந்தார்? தமிழிலா? இல்லை. ஆங்கிலத்திலா? அதுவும் இல்லை. கிரேக்க மொழியில்தான் கூறிவந்தார்! ஆம்; அவருடைய தாய் மொழி அதுதான். அவருடைய தாய் நாடும் கிரேக்க நாடுதான்.

கிரேக்க நாட்டில் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 620 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர் பிறந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால், கிரேக்க நாட்டில் அவர் எந்த ஊரில் பிறந்தார் என்பது இன்னும் சரியாகத் தெரியவில்லை. 'எங்கள் ஊரில்தான் பிறந்தார்; எங்கள் ஊரில்தான் பிறந்தார்' என்று இப்போது ஆறு ஊர்க்காரர்கள் பெருமையாகக் கூறி வருகிறார்கள். ஒருவர் எப்படி ஆறு ஊர்களிலும் பிறந்திருக்க முடியும்? ஏதாவது ஒரே ஓர் ஊரில்தானே அவர் பிறந்திருப்பார்? சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவர் 'சாமோஸ்' என்ற ஊரில்தான் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஊரின் பெயரைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டாம். ஆளின் பெயரைத் தெரிந்துகொண்டாலே போதும். அவர்தாம் ஈசாப்.

அவர் சொன்ன கதைகளையெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 1485-ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக வெளியிட்டார்கள். அதன் ஒரு பிரதி இப்போதுகூடப் பத்திரமாக பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சி சாலையில்(**British-Museum**) கண்ணாடி அறைக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். இப்போது, பல மொழிகளில் அந்தக் கதைகள் வெளிவந்து விட்டன. தமிழில்கூட அவரது கதைகளில் பலவற்றை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். இப்போது அவற்றைப் பாடல்களாகப் படிக்கப் போகிறீர்கள்.

ஈசாப்

ஸ்பெயின் தேசத்து ஓவியர் வெலாஸ் குயிஸ் என்பவரால் கற்பனை செய்து எழுதப்பட்ட படம் இது.

உதவியும்
யோசனையும்

ஊரின் அருகே அழகாக
உள்ள ஆற்றங் கரைவழியே

சென்றார் ஒருவர். அப்பொழுது,
செவிகளில் வீழ்ந்தது குரலொன்று.

'ஐயோ! அப்பா!' எனும்சத்தம்
ஆற்றின் நடுவே கேட்டிடவே,

சத்தம் வந்த திசைதனிலே
'சட்'டெனப் பார்த்தார் அம்மனிதர்.

பையன் ஒருவன் தண்ணீரில்
பரிதவிப் பதையே கண்டனரே.

கண்டதும் அவனை உடனேயே
காத்திடும் வழியைத் தேடாமல்,

"ஏண்டா, முட்டாள் பயலேநீ
இதனில் இறங்கிட லாமோடா ?

எத்தனை பேர்கள் இதில்இறங்கி
இறந்தனர்! நீயும் அறியாயோ?

எனது புத்தி மதிகளைநீ
என்றும் கேட்டு நடந்திடுவாய்.

அவையே உனக்கு எப்பொழுதும்
அதிகத் துணையாய் நிற்குமடா"

என்றே அவரும் கூறுகையில்
ஏங்கித் தவித்த அப்பையன்,

"ஐயா, உயிரோ போகிறதே!
அடியேன் பிழைத்திட இப்பொழுதே

உதவி செய்தால் பலனுண்டு.
யோசனை அப்புறம் கூறிடலாம்.

ஐயோ! உதவி! உதவி!" என
அலறினன். உடனே அம்மனிதர்

உணர்ந்தனர் பையன் நிலைமைதனை;
உடனே ஆற்றில் பாய்ந்தனரே!

பாய்ந்தே அவனைக் கரைதனிலே
பத்திர மாகச் சேர்த்தனரே!

சிறுவன் பிழைத்தான், அவருடைய
சிறந்த உதவி பெற்றதனால்.

உதவி ஏதும் செய்யாமல்
யோசனை சொல்வதில் பலனுண்டோ?

'இல்லை, இல்லை' என்றேதான்
இக்கதை மூலம் உணர்கின்றோம்.

கோழி கண்ட வைரம்

கோழி ஒன்று ‘குடுகு’ டென்று
ஓடி வந்ததாம்—வந்து
குப்பை மேட்டில் ஏறிக் கிளறிக்
கிளறிப் பார்த்ததாம்.

தின்ன ஏதும் தானியந்தான்
அங்கே இல்லையாம்—பசி
தீர்த்துக் கொள்ள வழியில்லாமல்
ஏங்கி நின்றதாம்.

அந்தச் சமயம் தரையில் ஏதோ
பளபளத்ததாம்—மிக்க
ஆவலாக அருகிற் சென்று
கூர்ந்து பார்த்ததாம்.

கண்ணைக் கவரும் வைரம் ஒன்றைத்
தரையில் கண்டதாம்—உடன்
கலக்கத்தோடு அதனைப் பார்த்துக்
கோழி சொன்னதாம்:

"மதிப்பு மிகவும் உயர்ந்த தென்று
மனிதர் கூறிடும்—நல்ல
வைர மேநான் உன்னை வைத்து
என்ன செய்குவேன்?

நெல்லில் ஒன்றே இந்த நேரம்
எனக்குக் கிடைப்பினும்—நான்
நிகரி லாத மகிழ்ச்சி யோடு
கொத்தித் தின்னுவேன்.

பாரில் உள்ள வைரம் யாவும்
ஒன்று சேரினும்—என்
பசியைத் தீர்த்து வைக்கும் சக்தி
இல்லை; இல்லையே!"

அதிக ஆசை

சிங்கம் ஒன்று இரைதனைத்
தேடித் திரியும் வேளையில்
அங்கே வழியில் ஒருமுயல்
அயர்ந்து தூங்கக் கண்டது.

"இந்த முயலைக் கொல்லுவோம்"
என்று சிங்கம் செல்கையில்,
அந்த வழியில் வந்தஓர்
அழகு மானைக் கண்டது.

'துள்ளி ஓடும் மானைநாம்
துரத்திக் கொல்வோம் முதலிலே;
மெள்ள வந்து, தூங்கிடும்
முயலைப் பிறகு தின்னலாம்"

சிங்கம் இதனை எண்ணியே
'திடுதி' டென்று ஓடியே,
அங்கு வந்த மானையே
அடித்துக் கொல்லச் சென்றது.

சத்தம் கேட்டு முயலுமே,
'சட்'டென் றுடனே விழித்தது;
'செத்துப் பிழைத்தோம்!' என்றது -
சென்று எங்கோ மறைந்தது!

பள்ளம், மேடு யாவிலும்
பாய்ந்து சிங்கம் ஓடியும்,
துள்ளி ஓடும் மானையே
துரத்திப் பிடிக்க வில்லையே!

தோற்றுப் போன சிங்கமோ
தொங்கிப் போன முகத்துடன்,
பார்த்து வைத்த முயலினைப்
பாய்ந்து கொல்ல வந்தது.

முன்னே பார்த்த இடத்திலே
முயலைக் காணச் சிங்கமோ
ஒன்றும் தோன்றி டாமலே,
உள்ளம் வெம்பி உரைத்தது:

"கையில் கிடைத்த பொருள்தனைக்
காற்றில் பறக்க விட்டேனே!
ஐயோ! இரண்டும் போனதே!
அதிக ஆசை கெடுத்ததே!"

இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரர்

அற்புத சாமி நல்லவராம்.
அவர்க்கு இரண்டு மனைவியராம்.

மூத்தவள் அவரைக் காட்டிலுமே
மூன்று வயது முதிர்ந்தவளாம்.

இளையவள் அவரது வயதைவிட
எட்டு வயது குறைந்தவளாம்.

* * *

ஒருநாள் இளையவள் அவர்தலையை
உற்றுப் பார்த்தனள்; பார்த்ததுமே,

''ஐயோ! தலைமயிர் நரைக்கிறதே!
அனைவரும் என்ன சொல்லிடுவர்?

'கிழவரை மணந்த குமரி'யெனக்
கேலி செய்வரே! என்செய்வேன்?''

என்றே அவளும் எண்ணினளே;
இதற்கொரு வழியும் கண்டனளே.

தினமும் காலையில் அவர்தலையில்
தெரிந்திடும் நரைமயிர் சிலவற்றை

'வெடுக்கு வெடுக்'கென்ப் பிடுங்கினளே.
வேதனை யால்அவர் குதித்தனரே!.

* * *

மூத்தவள் மட்டும் சளைத்தவளா?
மூளைக்கு வேலை கொடுத்தனளே.

"எனது தலையில் பெரும்பகுதி
ஏற்கென வேதான் நரைத்துளதே.

என்றன் கணவரின் தலையுடனே
எனது தலையைப் பார்ப்பவர்கள்,

'வாலிப ரான கணவர்க்கு
வாய்த்தனள் நரைத்த கிழவி'யென

என்னைக் கேலி செய்திடுவர்.
இதற்கொரு வேலை செய்திடலாம்"

என்றே கருதினள். அதன்படியே
எழுந்ததும் தினமும் அவர்தலையில்

கறுப்பாய் உள்ள ம்யிர்களையே
கருத்துடன் அகற்றிட லாயினளே!

தலையில் ஒருமயிர் பிடுங்கிடினும்
தாங்கிட நம்மால் முடிகிறதோ?

எப்படி அற்புத சாமியுமே
இதனைப் பொறுத்தனர்? யானறியேன்!

தினம்தினம் மனைவியர் இருவருமே
சிலசில மயிர்களை அகற்றியதால்

'குறைந்தன, குறைந்தன; வெகுவிரைவில்,
மறைந்தன தலைமயிர் யாவையுமே!

கத்திகள் எவையும் இல்லாமல்
கைத்திறம் தன்னைக் காட்டியுமே

மொட்டை அடித்தனர் அவர்தலையை,
மூத்தவள் இளையவள் இருவருமே!

'சீப்பும் எண்ணெயும் இனிவேண்டா.
சிக்கன மாக வாழ்ந்திடலாம்'

என்றே அற்புத சாமியுமே
எண்ணிட வில்லை, அச்சமயம்!

"இருவரை மணந்தேன். ஆதலினால்,
என்றன் தலையும், ஐயையோ!

பாலை வனமாய்ப் போனதுவே!
பட்டது போதும்" என்றனரே!

CONNEMARA
3 - JUN
MADRAS

பிரபு ஒருவர் தம்ஊரில்
பெரிய கொட்டகை கட்டி அதில்
இரவில் காட்சிகள் நடத்திடவே,
ஏற்பா டெல்லாம் செய்தனரே.

அற்புத மான வித்தைகளை
அங்கே காட்டிடும் அனைவர்க்கும்
பற்பல பொருளை அப்பிரபு
பரிசாய்க் கொடுத்தனர் நித்தமுமே.

கட்டணம் எதுவும் வாங்காமல்
காட்சிக ளெல்லாம் காட்டியதால்,
கொட்டகை நிறைய மக்களுமே
கூடினர் தினமும் இரவினிலே.

∴ ∴ ∴

ஒருநாள் மேடையில் கோமாளி
ஒருவன் வந்து நின்றனனே.
"அரிய பெரிய வித்தையெலாம்
அடியேன் செய்வேன்; கண்டிடுவீர்.

பன்றி போலக் கத்திடுவேன்;
பார்த்தே அதிசயம் அடைவீர்கள்"
என்றே கூறிக் குனிந்தனனே;
'ஈக்பீக் ஈக்'எனக் கத்தினனே.

"உண்மைப் பன்றி இதுபோல்தான்
ஓசை செய்யும். ஆஹாஹா!
என்னே அருமை! அருமை!"யென
யாவரும் அவனைப் போற்றினரே.

திரும்பத் திரும்பக் கோமாளி
செய்தான் அந்த வித்தையினை.
"அருமை! இதுபோல் செய்திடவே
யாரால் முடியும்?" என்றனரே.

இந்தக் காட்சியைக் கண்டதுமே,
எழுந்து வந்தான் முனியாண்டி.
வந்ததும் சபையில் இருந்தோரை
வணங்கி வார்த்தைகள் கூறினனே.

"பன்றி போலக் கத்தியதைப்
பார்த்தும் கேட்டும் மகிழ்ந்தீரே.
இன்னும் நன்றாய்க் கத்திடவே
எனக்குத் தெரியும், நம்புவீரே.

நன்றாய்ச் செய்து காட்டிடுவேன்.
நாளை இரவே நடத்திடலாம்"
என்றான். உடனே பிரபுவுமே
இணங்கினர், மறுநாள் நடத்திடவே.

மறுநாள் இரவு கொட்டகையில்,
மக்கள் நிறையக் கூடினரே.
நெருக்கம் அதிகம் ஆனதனால்,
நின்றே பார்த்தனர் பலபேர்கள்.

முன்னாள் வந்த கோமாளி
முதலில் வந்தான் மேடையிலே.
கண்டதும் அவனைச் சபையோர்கள்
கைகள் தட்டி வாழ்த்தினரே.

பன்றி போல அன்றும்அவன்
பார்த்தோர் முன்னால் கத்திடவே,
ஒன்றாய் அனைவரும் அவனுக்கே
உற்சா கத்தினை ஊட்டினரே.

அவனது வித்தை முடிந்ததுமே,
ஆரம் பித்தான் முனியாண்டி.
எவரும் அவனைப் போற்றாமல்
ஏளனம் அதிகம் செய்தனரே.

போர்வை ஒன்றை உடல்மீது
போர்த்திய படியே முனியாண்டி,
பார்வை யாளரின் முன்பாகப்
பன்றி போலக் குனிந்தனனே.

குனிந்து 'ஈக்பீக், ஈக்' எனவே
குரலை எழுப்பினன். எழுப்பியதும்,
''மனிதன் சத்தம் போடுதல்போல்
மடையன் இவனும் போடுகிறுன்.

பன்றி இதுபோல் கத்தாது.
பார்ப்போர் தம்மை ஏய்க்கின்றுன்''
என்ருர் சிலபேர். மற்றவரும்
ஏளன மாகப் பேசினரே.

''கோமா ளியினைத் தோற்கடிக்கக்
கொஞ்சமும் முடியா'' தென்றிடவே,
''ஆமாம், ஆமாம்'' என்றுடனே
அனைவரும் கூச்சல் போட்டனரே.

சத்தம் கேட்டும் முனியாண்டி
சற்றும் தயக்கம் இல்லாமல்
வித்தை காட்டினன். ஆனாலும்,
மிகவும் கூச்சல் கேட்டதுவே.

கையைத் தட்டி அனைவருமே
கலகம் செய்தனர். முனியாண்டி,
''ஐயா, சபையில் இருப்பவரே,
அமைதி யுடனே கேளுங்கள்''

என்றே கூறிப் போர்வைதனை
எடுத்தான். உடனே கக்கத்தில்
பன்றி ஒன்று இருப்பதனைப்
பார்த்தனர் சபையில் இருந்தவர்கள்.

பன்றியைக் கையில் எடுத்தனனே;
பலரும் பார்க்கப் பிடித்தனனே.
"நன்ருய்க் கேட்பீர், சபையோரே,
நானிப் பொழுது கூறுவதை.

உடைக்குள் இந்தப் பன்றியையே
ஒளித்து வைத்தேன். இதன்காதைப்
பிடித்துத் திருகி விட்டதஞல்,
'பீக்பீக்' என்று கத்தியதே.

உண்மைப் பன்றி கத்துகி
ஓசை தன்னை உணராமல்,
கண்ணை மூடித் தீர்ப்பளித்த
கனதன வான்களே, பாருங்கள்.

இப்பொழு தாயினும் கூறுங்கள்.
இதனைக் காட்டிலும் நன்ருக
எப்படி மனிதன் கத்திடுவான்?
எண்ணிப் பார்ப்பீர், சபையோரே.

தீர யோசனை செய்யாமல்
தீர்ப்புக் கூறும் நண்பர்களே,
ஆர அமர யோசித்தே
அளிப்பீர் தீர்ப்பை இனியேனும்."

முனியன் இப்படிக் கூறியதும்,
மிகவும் வெட்கம் கொண்டதனுல்,
குனிந்தார், சபையில் இருந்தோர்கள்,
குற்றம் தன்னை உணர்ந்தார்கள்.

நரிக்குத் தண்டனை!

பளிங்குக் கோலிக் குண்டு போலப்
பளப ளக்கும் திராட்சைகள்
பழுத்துக் குலுங்கும் தோட்டம் தன்னைப்
பார்த்து நரிகள் சென்றன.

அந்தத் தோட்டம் தன்னில் சென்று
அட்ட காசம் செய்கையில்,
வந்து சேர்ந்தார் தோட்டம் வைத்து
வளர்த்த மனிதர் அவ்விடம்.

மெத்த கோபம் கொண்டு அவற்றை
விரட்டிப் பிடிக்க முயன்றனர்.
எத்தி விட்டு நரிகள் யாவும்
இங்கு மங்கும் ஓடின.

அந்த மனிதர் நரிகள் தம்மை
அயர்ந்தி டாது விரட்டியே
சென்று அவற்றில் ஒன்றை மட்டும்
சிரமப் பட்டுப் பிடித்தனர்.

பிடித்த நரியின் வாலில் துணியைப்
பிரிய மோடு சுற்றினர்;
எடுத்து வந்து துணியின் மீது
எண்ணெய் தன்னை ஊற்றினர்.

தீங்கு செய்த நரியின் வாலில்
தீயை வைத்து, முதுகிலே
ஓங்கி ஓங்கித் தடியி னாலே
உதைத்து விரட்ட லாயினர்.

பதறிக் கொண்டே ஊரை யிட்டுப்
பாய்ந்து ஓடும் நரியுமே
கதிர்கள் முற்றி யிருந்த வயலைக்
கடந்து செல்ல நேர்ந்தது.

நரியின் வாலில் வைத்த தீயும்
நன்கு பற்றி எரிந்ததால்,
அருமை யான கதிர்கள் யாவும்
ஐயோ, பற்றிக் கொண்டன!

சொந்த மாக அவருக் குள்ள
ஐந்து காணி நிலத்திலும்
நன்கு முற்றி யிருந்த கதிர்கள்
நாச மாகப் போயின!

"ஆத்தி ரத்தில், அவச ரத்தில்
அறிவி ழந்தேன். ஆதலால்,
நேத்தி ரம்போல் காத்து வந்த
நேர்த்தி யான பயிரெலாம்

எரிந்து சாம்பல் ஆனதய்யோ!
என்றன் வயிறும் பற்றியே
எரியும் விதத்தை எவரிடத்தில்
எடுத்து ரைப்பேன்!" என்றனர்.

அழகுக் கொம்புகள்

கலைமான் ஒன்று காட்டினிலே,
கடுமை யான வெய்யிலிலே,
அலைந்து சுற்றித் திரிந்ததுவே;
அதிகத் தாகம் கொண்டதுவே.

அருகில் இருந்த ஓடைதனை
அடைந்தது, தண்ணீர் அருந்திடவே.
உருவம் நீரில் தெரிந்திடவே,
உற்றே அதனைப் பார்த்ததுவே.

தண்ணீர் தன்னில் அழகுடைய
தனது கொம்புகள் தெரிந்திடவே
"என்னே அழகு, ஆஹாஹா!
எனது கொம்புகள்!" என்றதுவே.

கொண்டது பெருமை, அப்பொழுதே
கோபம் வந்தது கால்களின்மேல்.
"கண்டவர் இகழ அழகின்றிக்
கால்கள் நான்கும் உள்ளனவே!

ஈசன் தந்தான் அழகுடைய
இரண்டு கொம்புகள். ஆயினுமே,
மோச மான கால்களினால்
மிகவும் கேவலம் ஆகிறதே!"

இப்படி மானும் எண்ணுகையில்
எங்கிருந் தோஒரு சிங்கமுமே
'குப்'பெனப் பாய்ந்து வந்ததுவே,
கொன்று மானைத் தின்றிடவே.

சப்தம் கேட்டுக் கலைமானும்
தாவிக் குதித்து ஓடியதே.
தப்பிப் பிழைக்க அதன்கால்கள்
தகுந்த உதவி செய்தனவே.

'காற்றைப் போலப் பறக்கின்ற
கலைமான் தன்னைப் பிடிக்காமல்
தோற்றுப் போனது சிங்கம்'எனச்
சொல்லி யிருப்பேன் கதைதனையே.

ஆனல், அந்த மானுக்கே
அதிர்ஷ்டம் இல்லை. ஆதலினுல்
தானுய் மாட்டிக் கொண்டதுவே,
தன்னுடை அழகுக் கொம்புகளால்!

ஓட்டம் பிடிக்கையில் வழியினிலே
உள்ள மரத்தின் கிளையொன்றில்
மாட்டிக் கொள்ளக் கொம்புகளும்
வகைதெரி யாமல் விழித்ததுவே!

சிங்கம் உடனே விரைவாகச்
சீறிப் பாய்ந்தது மான்மேலே;
அங்கே சாகும் தருவாயில்
அந்தக் கலைமான் உரைத்ததுகேள்:

"அழகே இல்லாக் கால்களினால்
அதிகத் தூரம் தப்பியநான்
அழகு மிக்க கொம்புகளால்,
ஐயோ! உயிரைக் கொடுத்தேனே!"

இரையைத் தேடிக் காகம் ஒன்று
சுற்றி வந்தது.
எங்கள் வீட்டுக் கூரை மீது
வந்தமர்ந்தது.
தரையில் கொட்டிக் கிடந்த நல்ல
தானியங்களைத்
தடையில்லாமல் புருக்கள் கூடி
மேயக் கண்டது

'கள்ளத் தனமாய்ப் புருக்களோடு
சேர்ந்து நாமுமே,
களித்து இரையைத் தின்ன வேண்டும்'
எனநினைத்தது ;

வெள்ளை வர்ணத் தொட்டி ஒன்றை
நாடிச் சென்றது ;
மேனி முழுதும் அதில் நனைத்து
வெளியில் வந்தது.

திரும்பி வந்து புறக்கள் நடுவே
சேர்ந்து கொண்டது.
திருட்டுத் தனமாய்த் தானி யத்தைத்
தின்ன லானது.
கறுப்புக் காகம் வெள்ளை யாக
வந்தி ருப்பதைக்
கண்டு பிடிக்க வில்லை, அந்தப்
புறக்கள் கூட்டமே.

களிப்பு மிகவும் கொண்ட காகம்
தன்னை மறந்தது ;
'காகா', 'காகா', 'காகா' என்றே
கத்த லானது.
எளிதில் உண்மை கண்டு கொண்ட
புறக்கள் யாவுமே
எதிர்த்து அதனைக் கொத்திக் கொத்தி
விரட்டி அடித்தன.

தப்பிப் பிழைக்க எண்ணிக் காகம்
உடன் பறந்தது.
தனது இனத்துக் காகக் கூட்டம்
தனை அடைந்தது.

அப்போ தந்தக் காகக் கூட்டம்
என்ன செய்தது ?
ஆவலோடு 'வருக, வருக'
என்றழைத்ததா ?

இல்லை, இல்லை. வெள்ளை பூசி
வந்த காக்கையை
ஏதோ பறவை என்று அவையும்
எண்ணி விட்டன !
தொல்லை கொடுக்கும் பறவை யென்று
கருதி விட்டதால்,
துரத்தித் துரத்திக் கோப மாக
விரட்டி அடித்தன.

பிறரை ஏய்க்க நினைத்துக் காகம்
வேஷம் போட்டது.
பிறந்த இனத்துப் பறவை கூடத்
துரத்தி அடித்தது.
பறந்து பறந்து இங்கும் அங்கும்
அலைந்து திரிந்தது.
பாவம், பின்னர் அந்தக் காகம்
என்ன ஆனதோ !

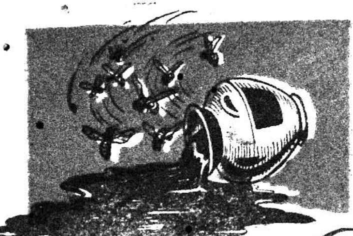

ஜாடித் தேன்

ஜாடித் தேனும் தரையிலே
தவறிக் கொட்டிக் கிடந்தது.
நாடி அதனை ஈக்களும்
கூடி வந்து மொய்த்தன.

தேனின் மீது அமர்ந்தன ;
திருப்தி யாகக் குடித்தன.
தேனைக் குடிக்கும் ஆவலில்
சிந்தை மறந்து போயின.

அதிக நேரம் அப்படி
அமர்ந்த தாலே தேனுமே,
பதிய வைத்த கால்களைப்
பசைபோல் பற்றிக் கொண்டது.

எழுந்து பறக்க முயன்றன ;
இறகை அடித்துப் பார்த்தன.
முழுதும் தோல்வி! ஆதலால்,
மூச்சுத் திணறலானது.

உடம்பு முழுதும் தேனுமே
ஒட்டிக் கொண்டு ஈக்களை
உடும்புப் பிடியாய்ப் பிடித்தது ;
உயிரை வாட்டி வதைத்தது.

சிக்கிக் கொண்ட ஈக்களோ
செய்வ தேதும் இன்றியே
மிக்க சிரமப் பட்டன.
மூச்சு நிற்கும் வேளையில்,

"ஆசை அதிகம் கொண்டதால்,
ஐயோ! இன்று நாமெலாம்
மோசம் போனோம் !" என்றன ;
மிகவும் வருந்தி இறந்தன !

வித்தியாசம்

வெள்ளை முயல் வேகமாக
ஓடலானது.
வேட்டை நாயும் அதைத் துரத்தி
விரட்டலானது.
துள்ளித் துள்ளி அந்த முயல்
அதிக தூரத்தைத்
துரிதமாகக் கடந்து சென்று
மறையலானது.

முயலைத் தொடர்ந்த வேட்டை நாயும்
அயர்ந்து போனது;
மூச்சுத் திணற ஓரிடத்தில்
அமர்ந்து விட்டது.

வயலில் ஆடு மேய்த்த சிறுவன்
இதனைக் கண்டனன் ;
வந்து வேட்டை நாயி டத்தில்
கேட்க லாயினன்:

"சின்னஞ் சிறிய முயலைப் பிடிக்க
முடிய வில்லையே !
'தீரன், வேட்டை வீரன்' என்று
பெருமை கொள்வதேன் ?
என்ன கார ணத்தி னாலே
தோல்வி வந்ததோ ?"
என்று கேட்க, வேட்டை நாயும்
பதிலு ரைத்தது :—

" எனக்கும் அதற்கும் உள்ள தான
வித்தி யாசத்தை
எளிதில் அறிந்து கொள்ள லாமே,
தெரிய வில்லையா ?
உணவுக் காகத் தொடர்ந்து சென்ற
எனது ஓட்டத்தால்,
உயிரைக் காக்க ஓடும் முயலை
வெல்ல முடியுமோ ?"

சிட்டுக் குருவி ஒருவீட்டின்
சிறிய அறைக்குள் மெதுவாக
எட்டிப் பார்த்தது. அங்கொருவர்
எண்ணிப் பார்த்தார் காசுகளை.

காசுகள் யாவும் பொன்னாகும்!
கருத்துடன் அவற்றைத் தினம்தினமும்
ஓசையில் லாமல் எண்ணிடுவார்.
ஒருமுறை யல்ல ; பலமுறைகள்!

'காசே கடவுள் எனக்கருதும்
கருமி, கருமி, கருமியடா.
மோசக் காரர்!' என்றவரை
வெறுப்புடன் ஊரார் பேசிடுவார்.

அந்தக் கருமி சிறுபொழுது
அயர்ந்திடக் குருவி பாய்ந்தோடி
வந்தொரு காசைத் தூக்கியது ;
வைத்தது அங்கொரு பொந்தினிலே.

கண்டனர் கருமி; பற்களையே
கடித்தனர் ; கோபம் மிகமிகவே
கொண்டனர். "சிட்டே, உன்செயலால்
கொஞ்சமும் உனக்குப் பயனுண்டோ?

திருடிய காசைத் தின்பாயோ?
செலவிடும் வழிதான் தெரிந்திடுமோ?
திருகியே கொல்வேன் உன்கழுத்தை.
சீச்சீ, காசைக் கொடு" என்றார்.

"ஐயா, உலகம் அறிந்தவரே!
அறிவுரை கூறும் பெரியவரே!
மெய்யைச் சிறிதும் உணராமல்
வீணாய்க் கோபம் கொள்ளுவதேன்?

தேவையும் பயனும் தெரியாமல்
திருடினேன் எனவே கூறுகிறீர்.
தேவையும் பயனும் தெரிந்தும்நீர்
செய்திடும் வேலை தெரியாதோ ?

எவர்க்கும் உதவி செய்யாமல்,
ஏதும் இன்பம் அடையாமல்,
பவுணைச் சேர்த்துத் தினந்தினமும்
பார்த்துக் காத்து வருகின்றீர்.

ஒற்றைக் காசை நானெடுத்து
ஒளித்தது மிகமிக மிகப்பெரிய
குற்றம் என்றீர். என்னையுமே
கொல்லுவ தாக மிரட்டுகிறீர்!

ஒற்றைக் காசை ஒளித்ததற்கே
உயிரை வாங்குவ தெனச்சொன்னால்,
இத்தனை காசையும் ஒளிப்பவர்க்கே
எப்படித் தண்டனை கொடுப்பதுவோ!"

என்றே கூறிப் பொற்காசை
எறிந்தது ; குருவி பறந்ததுவே!
ஒன்றும் கூறிட முடியாமல்
உயரப் பார்த்தனர் கருமியுமே!

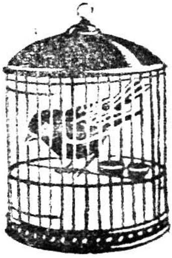

சேவலின் கர்வம்

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
3 JUN 1957
MADRAS

கொண்டை வளர்ந்தசேவல்-இரண்டு
கோபமாய் ஒன்றை யொன்று
சண்டைக் கிழுத்தனவே-தங்கள்
சக்தியைக் காட்டிடவே.

இரண்டிலே சேவலொன்று-வெற்றி
எய்திட, மற்ற ஒன்று
மிரண்டது. மூலையிலே சென்று
வெட்கியே நின்றதுவே.

வெற்றி அடைந்தசேவல்-கூரை
மீதினில் ஏறி நின்று,
சுற்றிலும் கேட்டிடவே-கூவித்
தொண்டையைக் காட்டியதே!

கர்வம் மிகுந்தசேவல்-குரலைக்
கழுகொன்று கேட்டிடவே,
'விர்'ரெனக் கூரைதன்னை-நோக்கி
வேகமாய்ப் பாய்ந்ததுவே!

சேவலைக் கால்களினால்-தூக்கிச்
சென்றது விண்ணதிலே.
சாவது நிச்சயந்தான்-சேவல்
தன்னுடைக் கர்வத்தினால்!

அலைகள் இல்லாக் குளத்திலே
அதிக மீன்கள் பிடிக்கவே
வலையை இருவர் விரித்தனர் ;
வளைத்து மீனைப் பிடித்தனர்.

வலையில் அதிக மாகவே
வந்து விழுந்த மீன்களை,
கலயம் தன்னில் நிரப்பினர் ;
கையில் எடுத்துச் சென்றனர்.

அருகில் இருந்த மரத்திலே
அமர்ந்தி ருந்த குரங்குமே
'குறுகு' றென்று இதனையே
கூர்ந்து பார்க்க லானது.

மனிதர் இருவர் தலைகளும்
　　மறைந்த வுடனே வேகமாய்,
குனிந்த முதுகு குரங்குமே
　　குதித்து ஓடி வந்தது ;

கரையில் கிடந்த வலைதனைக்
　　கையில் எடுத்துக் கொண்டது ;
விரைவில் குளத்தில் குதித்தது ;
　　வீசி வலையை விரித்தது.

வலையில் மீன்கள் எதுவுமே
　　வந்து சிக்கு முன்னரே,
தலையும் காலும் சிக்கியே
　　தவித்த தந்தக் குரங்குமே !

தகுந்த உதவி இல்லையே!
　　தப்ப வழியும் இல்லையே!
மிகுந்த முயற்சி செய்தது;
　　வீண்தான் என்றே அறிந்தது!

"குளத்தில் வலையை விரிக்கவும்,
　　குதிக்கும் மீனைப் பிடிக்கவும்
பழக்க மில்லா என்னையே
　　பாழும் ஆசை கெடுத்ததே!

மந்தி யாகப் பிறந்தநான்
　　மனித னாக நடித்ததால்,
இந்தக் குளத்தில் சாகிறேன்.
　　இதுஎன் மடமை" என்றது.

தாயின் தவறு

பள்ளி தன்னில் நண்பனின்
பாடப் புத்த கத்தினை
கள்ளத் தனமாய் எடுத்துமே
கறுப்பன் வீடு வந்தனன்.

திருடி வந்த பையனைத்
திருத்தும் நோக்கம் இன்றியே,
பெருமை கொள்ள லாயினள்,
பெற்ற தாயும் மகிழ்வுடன்.

எடுத்து வந்தான் மறுமுறை,
இன்னும் ஒருவன் போர்வையை.
தடுத்துத் திருத்தி டாமலே
தாயார் அன்றும் மெச்சினள்.

திரும்பத் திரும்பக் கறுப்பனும்
திருடித் திருடி மெத்தவும்
பெரிய திருடன் ஆயினன்.
பெயரைக் கேட்டே நடுங்கினர்!

கொள்ளைக் காரக் கறுப்பனால்
கொடுமை பெருக லானது.
கள்ளன் அவனைத் தேடியே
கண்டு சர்க்கார் பிடித்தனர்.

பிடித்து அவனைத் தூக்கிலே
போட முடிவு செய்தனர்.
துடித்து அன்னை அலறினள்,
துக்கச் செய்தி கேட்டதும்.

தூக்குப் போடும் தினத்திலே
சூழ்ந்து மக்கள் கூடினர்.
ஏக்கம் கொண்ட தாயுமே
இதயம் துடிக்க வந்தனள்.

"அன்னை யோடு பேசவே
ஐந்து நிமிஷம் வேண்டுமே"
என்று கறுப்பன் கெஞ்சவே
இசைந்தார், அங்கே உள்ளவர்.

கறுப்பன் தாயை நெருங்கினன்:
காதைக் கடித்து விட்டனன்!
அறுந்த காதுத் தாயிடம்
அவன் உரைக்க லாயினன்:

"சின்னஞ் சிறிய வயதிலே
திருடி வந்தேன், புத்தகம்.
என்னை அன்று போற்றினாய்.
இடித்துத் திருத்த வில்லைநீ.

கெட்ட எனது செய்கையைக்
கேட்டாய், இந்தக் காதினால்.
தட்டிச் சொல்ல வில்லைநீ.
தவறைத் திருத்த வில்லைநீ.

திருட்டுத் தொழிலை என்னுடன்
சேர்ந்து வளர விட்டதால்,
அருமை மானம் போனதே!
ஐயோ, சாகப் போகிறேன்!"

கழுதை நிழல்

அரிசி பருப்பு விற்க வேண்டி
வணிகன் ஒருவனும்
அதிக தூரம் தன்னி லுள்ள
ஊரை நோக்கியே,
பெரிய கழுதை ஒன்றில் சுமையை
ஏற்றிச் சென்றனன்;
பின்னால் அவனும் நடந்த வாறே
போக லாயினன்.

அந்தக் கழுதை வணிக னுக்கே
சொந்த மென்றுநீ
அவச ரத்தில் எண்ணி டாதே!
கதையைக் கேட்டிடு.
சொந்த மில்லை; வாட கைக்கே
அதைய மர்த்தினன்.
தொடர்ந்து கழுதைக் கார முனியன்
ஓட்டி வந்தனன்.

பட்டப் பகலில் சுட்டுப் பொசுக்கும்
வெய்யில் தன்னிலே
பாதித் தூரம் சென்ற வணிகன்
களைத்துப் போயினன்.
வெட்ட வெளியில் தங்கு தற்கு
நிழலில் லாததால்
வேறே என்ன செய்வ தென்று
எண்ணிப் பார்த்தனன்.

கழுதை தன்னை அவ்விடத்தே
நிறுத்தச் சொல்லினன்;
களைப்புத் தீரக் கழுதை நிழலில்
அமர லாயினன்.
கழுதைக் கார முனியன் இதனைக்
கண்டு கோபமாய்க்
கண்டிப் பான குரலில் உடனே
கூற லாயினன்:

"வாட கைக்குக் கழுதை ஒன்றை
மட்டுமே தந்தேன்.
வாட்ட சாட்ட மாக இதனின்
நிழலில் அமர்வதேன்?
கூட வேஇக் கழுதை நிழலைச்
சேர்த்தோ பேசினீர்?
கொடுக்க வேண்டும் நிழலுக் காகத்
தனியே வாடகை"

இதனைக் கேட்ட வணிகன் உடனே
எழுந்து கோபமாய்
"என்ன சொன்னாய்? கழுதை யோடு
நிழலும் சேர்ந்ததே.
அதற்குத் தனியே செப்புக் காசும்
தருவேன் என்றேநீ
ஆசை கொண்டாய், மடையா!" என்று
ஏச லாயினன்.

"நானோ மடையன்?" என்று கூறி
அந்த வணிகனை
நன்கு பிடித்துத் தள்ளி விட்டுக்
கழுதைக் காரனும்,
தானே அந்தக் கழுதை நிழலில்
அமர்ந்து கொண்டனன்.
தாங்கொ ணாத கோபத் தோடு
வணிகன் பாய்ந்தனன்.

கைக லந்து சண்டை அவர்கள்
போட லாயினர்.
கழுதை அந்தச் சமயம் பார்த்து
ஓடி விட்டது!
'ஐயோ, கழுதை ! கழுதை!' என்று
முனியன் கதறினன்.
'அடடா! சரக்குப் போச்சே!' என்று
வணிகன் அலறினன்!

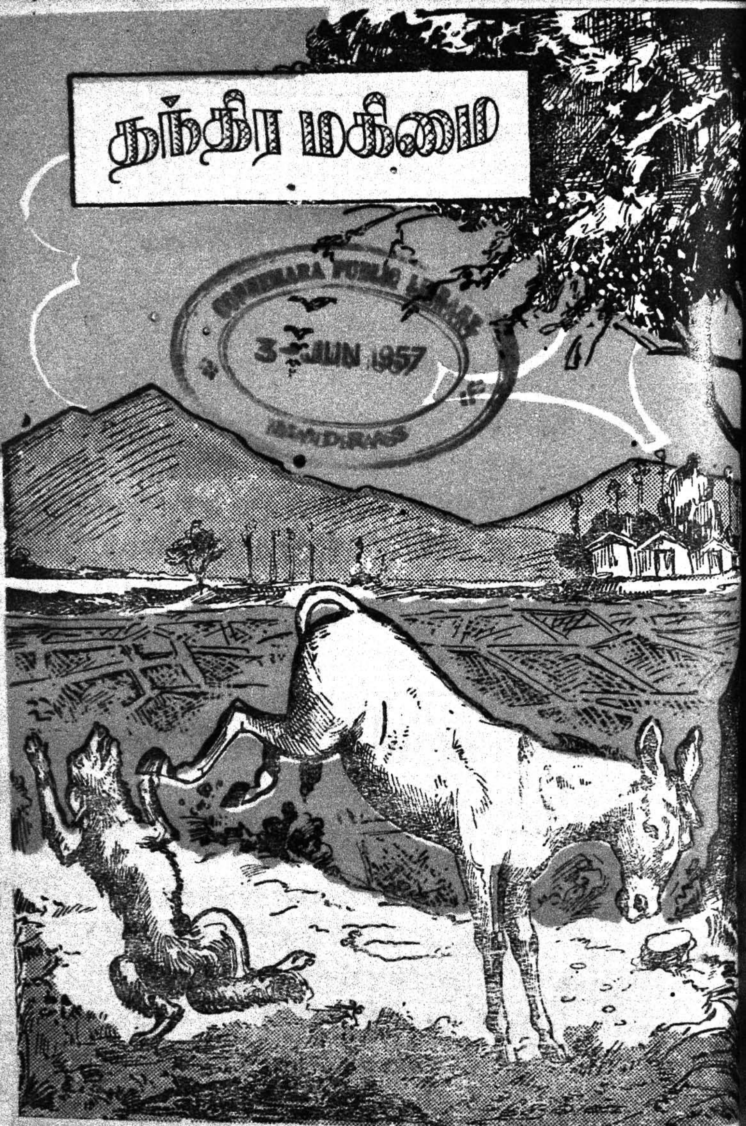

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
3 JUN 1957
MADRAS

காட்டின் நடுவே வயலிலே
கழுதை மேயக் கண்டதும்,
ஓட்டம் ஓட்ட மாகவே
ஓநாய் ஓடி வந்தது.

கண்ட வுடனே கழுதையும்
காலில் ஒன்றைத் தூக்கியே
நொண்டிக் கழுதை போலவே
நொண்டி, நொண்டி நடந்தது.

ஓநாய் அருகே வந்தது;
உற்றுக் காலைப் பார்த்தது.
"ஏனோ, நொண்டி நடக்கிறீர்
என்றன் அருமை நண்பரே?"

என்று கேட்கக் கழுதையும்,
எடுத்துக் கூற லானது:
"அன்பு கொண்ட நண்பரே,
அந்தக் கதையைக் கேட்டிடும்.

வேலி தன்னைத் தாண்டியே
வேக மாக வருகையில்,
காலில் நீண்ட முள்ளுமே
கத்தி போலப் பாய்ந்தது.

பாய்ந்த முள்ளும் என்னையே
படுத்தும் பாடு கொஞ்சமோ?
ஓய்ந்து போனேன். இன்னமும்,
உயிர்பி ழைத்து வாழ்வதேர?

கொன்று என்னைத் தின்னுவீர்.
கோடி கோடிப் புண்ணியம்.
ஒன்று மட்டும் முன்னரே
உரைத்து விட்டுச் சாகிறேன்.

தின்னும் போது தொண்டையில்
சிக்கி டாதி ருக்கவே,
முன்ன தாக எனதுகால்
முள்ளை நீக்கும் நண்பரே!"

உண்மை என்று நம்பியே
ஓநாய் மிகவும் மகிழ்ந்தது;
பின்னங் காலில் முள்ளையே
பிடுங்கி எடுக்கப் பார்த்தது.

உற்று ஓநாய் பார்க்கையில்
ஓங்கிக் கழுதை கால்களால்
'பட்பட்' டென்று உதைத்தது;
பற்கள் உதிரச் செய்தது!

முன்னம் பற்கள் போனதும்,
மூர்ச்சை யான எதிரியைத்
தன்னந் தனியே விட்டுமே
தாவிக் கழுதை சென்றது!

தந்தி ரத்தின் மகிமையால்
தப்பிப் பிழைத்த கதைதனை
சொந்தக் காரர் கேட்டிடச்
சொல்லிச் சொல்லிச் சிரித்ததே!

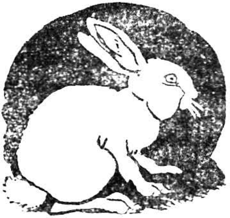

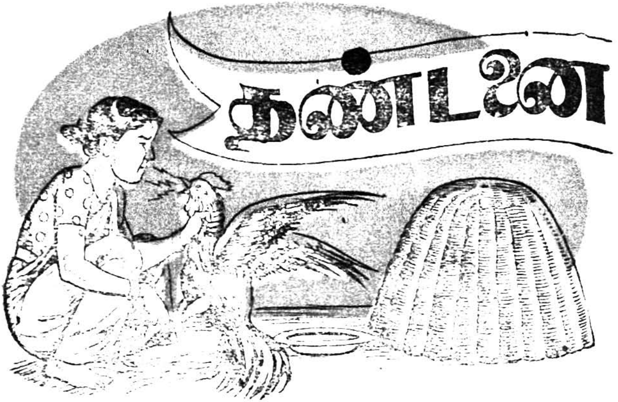

‘கொக்கரக் கோ’வெனக் காலையிலே
கூவிடும் சேவல். அதுகேட்டு,

என்றன் அம்மா எழுந்திடுவாள்.
எழுந்ததும் அடுப்பங் கரைதனிலே,

உறங்கும் வேலைக் காரியையே
உடலைத் தட்டி எழுப்பிடுவாள்.

வேலைக் காரி சோம்பேறி.
மிகவும் அலுத்துக் கொண்டிடுவாள்.

தினம்தினம் இப்படி எழுப்புவது
சிரம மாக இருந்ததனால்,

திட்டம் ஒன்று தீட்டினளே;
செய்கையில் காட்ட முயன்றனளே.

இரவில் எவரும் அறியாமல்,
எடுத்துச் சென்ருள், சேவலேயே.

கழுத்தைத் திருகிக் கொன்றனளே.
களிப்புடன் வந்து படுத்தனளே.'

செத்துப் போனது சேவல்எனத்
தெரிந்தது, மறுநாட் காலையிலே.

ஆயினும் எப்படி இறந்ததென
அம்மா அறியாள்; வருந்தினளே.

'இனிமேல் சேவல் கூவியபின்
எழுவது என்பது முடியாது.

அதனுல், தினமும் நானேதான்
அதிகாலையிலே விழித்தெழுந்து,

வேலைக் காரியை எழுப்பிடவே
வேண்டும்' என்று எண்ணினளே.

சேவல் இல்லை. ஆதலினுல்,
தெரிந்திட வில்லை, நேரமுமே.

விடிந்தது என்ற நினைப்புடனே
வேலைக் காரியை என் அம்மா

நடுஇர வதிலே எழுப்பிடுவான்;
நன்ருய் வேலை வாங்கிடுவாள்!

இப்படித் தினந்தினம் நடுஇரவில்
எழுப்பிய தாலே மிகமிகவே

வருந்தினள், வேலைக் காரியுமே.
வாட்டங் கொண்டு கூறினளே:

“சோம்பல் ஓட்டிக் காலையிலே
சுறுசுறுப் பினையே தந்திடுமாம்

சேவல் தன்னைக் கொன்றேன் நான்,
சிறிதும் யோசனை இல்லாமல்.

சேவல் இருக்கையில் எஜமானி
தினமும் காலையில் எழுப்பிடுவாள்.

சேவல் இறந்தபின் நடுஇரவே
சித்திர வதைதான் செய்கின்ருள்.

ஐயோ! என்றன் துயரமதை
யாரிடம் கூறி அழுதிடுவேன்?

சேவலைக் கொன்ற பெரும்பழிதான்
தீர்ந்திடும் நாளும் எந்நாளோ?”

கதை சொன்னவர் கதை

அந்தக் காலத்தில் சந்தையில் ஆடுமாடுகளை விற்பதைப்போல் மனிதர்களையும் விற்று வந்தனர். அப்படி விற்கப்பட்ட ஒரு மனிதர்தாம் ஈசாப். அவரை சாந்தஸ் என்பவர் விலைக்கு வாங்கித் தம்மிடம் அடிமையாக வைத்திருந்தார்.

ஒரு நாள் சாந்தஸ் குடி வெறியில் தன் நண்பர்களிடம், ஒரு பந்தயம் கட்டிவிட்டார். அதாவது சமுத்திரத்தில் உள்ள தண்ணீர் முழுவதையும் அவர் குடித்துப் பொட்டலாக்கி விடுவதாகவும், அப்படிச் செய்யாவிடில், தம் சொத்து முழுவதையும் கொடுத்து விடுவதாகவும் கூறினார்.

ஆனால், மயக்கம் தெளிந்ததும், தாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை உணர்ந்தார். 'இதற்கு என்ன வழி?' என்று தம்மிடம் அடிமையாக இருந்த ஈசாப்பைக் கேட்டார்.

ஈசாப் ஒரு நல்ல யோசனை கூறினார். அதன்படி சமுத்திரத்திலுள்ள நீரைக் குடிக்க சாந்தஸ் ஈசாப்புடன் புறப்பட்டார். மற்றவர்களும் சென்றனர்.

சமுத்திரத்தை அடைந்ததும், ஈசாப் அங்கு நின்றவர்களைப் பார்த்து, "நண்பர்களே, எங்கள் எஜமானர் சமுத்திரத்திலுள்ள நீர் முழுவதையும் குடிக்கத் தயார்தான். அவர் சமுத்திரத்திலுள்ள நீரைமட்டுமே குடிப்பதாகக் கூறினார். ஆனால், இப்போது பல ஆறுகளிலிருந்தும் நீர் வந்து சமுத்திரத்தில் விழுந்து கொண்டேயிருக்கின்றதே! குடிக்கக் குடிக்கத் தண்ணீர் வந்து கொண்டேயிருந்தால், எப்படிக் குடித்துப் பொட்டலாக்குவது? ஆகையால், முதலில் ஆற்று நீர் சமுத்திரத்

தில் விழாதபடி முகத்துவாரத்திலேயே அடைத்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் என் எஜமானர் சொன்னபடி செய்வார்'' என்றார்.

உடனே, வேடிக்கை பார்க்க அங்கு வந்திருந்தவர்கள், "ஆமாம்; ஆமாம். அதுதான் சரி'' என்று கூச்சலிட்டனர்.

பந்தயம் கட்டியவர்களுக்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. வெட்கத்துடன் திரும்பிவிட்டனர்.

இப்படி அவர் எவ்வளவோ வேலைகளை யுக்தியுடன் செய்திருக்கிறார். இதனால்தான் அவருக்கு விரைவிலே விடுதலை கிடைத்தது. அடிமையாக இல்லாமல் எங்கும் இஷ்டம்போல் சுற்றித் திரிய முடிந்தது. சுற்றித் திரிந்து குட்டிக் கதைகளைக் கூற முடிந்தது.

ஈசாப் மிகுந்த புத்திசாலி. அவர் பேச்சும், செய்கையுமே அதை நன்கு காட்டுகின்றன.

★ ★ ★ ★

அவர் அடிமையாக இருந்தபோது, ஒருநாள் அவருடைய எஜமானன் வெளியூர் செல்லப் புறப்பட்டான். சாமான்களைத் தூக்கி வருவதற்காகத் தம்முடன் சில அடிமைகளையும் அழைத்துச் செல்வது அந்த எஜமானனின் வழக்கம்.

அன்று எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய சாமான்களை ஈசாப் ஒருமுறை பார்த்தார். பிறகு, மற்ற அடிமைகளைப் பார்த்து, "எனக்கு அதிக கனமில்லாத சுமையைத் தரவேண்டும்'' என்று கேட்டார்.

ஈசாப்பிடம், மற்ற வேலைக்காரர்களுக்கு எப்போதுமே நல்ல மதிப்பு உண்டு. ஆகையால், "சரி, உனக்கு வேண்டிய சாமானை எடுத்துக்கொள்'' என்றார்கள், அவர்கள்.

உடனே ஈசாப் அங்கிருந்த பெரிய கூடை ஒன்றை. எடுத்துக்கொண்டார். அக் கூடை நிறைய ரொட்டிகள்

இருந்தன, வழியில் சாப்பிடுவதற்காக. ஈசாப் பெரிய கூடையைத் தூக்கிக் கொண்டதும், மற்ற அடிமைகள் சிரித்தார்கள்.

"என்னப்பா இது! கனமில்லாத சுமையாக வேண்டுமென்று கேட்டாய். இவ்வளவு பெரிய கூடையைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறாயே!" என்றார்கள்.

ஈசாப் ஒன்றும் பதில் கூறவில்லை.

ஆனால், ஈசாப் ஒரு முட்டாளல்ல என்பதை அவருடைய நண்பர்கள் தெரிந்து கொள்ள வெகு நேரமாகவில்லை. ஈசாப் வைத்திருந்த கூடையிலிருந்த ரொட்டிகளை வேளா வேளைக்கு அவர்கள் எடுத்துத் தின்று வந்ததால், கனம் குறைந்து கொண்டே வந்தது. செல்ல வேண்டிய ஊரை நெருங்கும்போது ஈசாப் வெறும் கூடையுடன் ஆனந்தமாக நடந்து சென்றார். ஆனால், மற்றவர்கள் அப்படிச் 'செல்லவில்லை; போகப் போக அவர்கள் சுமையைத் தூக்க முடியாமல் அலுத்துப் போய் விட்டனர்,

அப்போதுதான் அவர்கள் ஈசாப்பின் புத்திசாலித் தனத்தை உணர்ந்தனர்!

★ ★ ★ ★

ஈசாப் வசித்த ஊரில் பொது மக்கள் குளிப்பதற்காக ஒரு குளம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அன்று ஈசாப்பின் எஜமானன் அந்தக் குளத்தில் குளிக்க எண்ணினான். உடனே ஈசாப்பை அழைத்து, அந்தக் குளத்தில் கூட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து வரச் சொன்னான். ஈசாப் போய்ப் பார்த்தார்.

அப்போது, அந்தக் குளத்தின் வாயிலில் நீளமான ஒரு கல் கிடந்தது.

குளிக்கச் செல்வோரில் சிலர் அதைத் தாண்டிக் கொண்டு சென்றனர்; சிலர் அதில் தடுக்கி விழுந்து, பிறகு எழுந்து சென்றனர். ஆனால், ஒருவர்கூட அதை அப்புறப் படுத்தவில்லை.

ஈசாப் இந்தக் காட்சியைக் கொஞ்சநேரம் பார்த்துக்கொண் டிருந்தார். அதே சமயம் அங்கு வந்தார் ஒருவர். அவர் அந்தக் கல்லைத் தூக்கி ஓர் ஓரத்தில் போட்டுவிட்டுக் குளிக்கச் சென்றார்.

ஈசாப் உடனே திரும்பித் தம் எஜமானனிடம் சென்று, " குளத்தில் ஒரே ஒரு மனிதர்தான் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறார் " என்றார்.

" சரி, நான் போய்க் குளித்துவிட்டு வருகிறேன் " என்று எஜமானன் புறப்பட்டுக் குளத்திற்குச் சென்றான்.

அங்கு ஏராளமானவர்கள் குளித்துக்கொண் டிருந்தனர்! உடனே எஜமானனுக்கு ஈசாப்பின் மேல் கோபம் வந்து விட்டது. வேகமாக வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். ஈசாப்பை அழைத்து, "உனக்கென்ன, கண் பொட்டையா? குளத்தில் எத்தனை பேர் குளிக்கிறார்கள்? ஒரே ஒருவர்தான் குளிப்பதாகக் கூறினாயே" என்று கேட்டார்.

" ஆம் எஜமானே, அவர் ஒருவர்தான் மனிதர்! வழியிலே கிடந்த கல்லை அப்புறப்படுத்தி, மற்றவர்களை விழாமல் காப்பாற்றிய அவர் ஒருவர்தான் மனிதர்!" என்றார், ஈசாப்.

தடுக்கி விழவைக்கும் கல்லைக் கண்டும், பேசாமல் சென்று குளித்துக்கொண்டிருந்தார்களே, அவர்களை மனிதர்கள் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை, நம் ஈசாப். இதை அறிந்த எஜமானன் ஈசாப்பின் புத்தி நுட்பத்தைப் பாராட்டினான். இப்படி ஈசாப்பைப் பற்றி எத்தனை எத்தனையோ கதைகள்.

ஈசாப்பின் கருத்துக்கள் சாகா வரம் பெற்றவை. அவை இந்தக் காலத்திற்கு மட்டுமல்ல; எந்தக் காலத்துக்குமே பயன்தரக் கூடியவை.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY